

שער הנגב - ערב ראש השנה תשע"ח, 20 לספטמבר 2017

שלום לחברות ולחברים,

סוף הוא לפעמים התחלה חדשה

ביום חמישי שעבר הבאנו למנוחת עולם את אילנה נחום, בת רוחמה, בת גילי, שהיתה מרכזת משק וחברת מליאת המועצה. באותו יום נפטר מן העולם, שבע מעשים טובים, פרדו מצליח, ממייסדי כפר עזה, שהיה בעברו סגן ראש המועצה. ובאותם צהריים חמים, התבשרה משפחתי שגיסי החולה, גיבור מלחמת יום הכיפורים, נמצא בימיו האחרונים. זלמן נפטר כעבור שלושה ימים, ארבע שעות לאחר שבנו הספיק להגיע מחו"ל ולגייס ממנו חיוך אחרון. לאילנה לא היו ילדים אבל היא היתה דודה לתפארת. לפרדו ודליה שבט רב דורי מאד, רבים מבניו חיים בקבוץ. נכדתו של זלמן נולדה בסוף אוגוסט. מארג החיים בנוי מהתחלות, התחזקות ומיצוי, החלשות וסיום... ופריחה נוספת, בדמותם של בנים, אחיינים, נכדים ונינים. ככה זה עובד. עצוב למות בסוף האלול אבל כל עוד בנים קוברים את אבותיהם, זוהי דרך העולם.

הפוך, ביבי, הפוך!

עוד בטרקלינים מתפלמסים דוברי הערבית, העברית, הטורקית, הנורווגית, הגרמנית והאנגלית על הדרך להקטנת המליחות במי עזה, על טיהור השפכים הזורמים בחוצותיה ועל הגדלת אספקת החשמל לאזרחיה מארבע שעות לשמונה, פירסמתי [מאמר אישי ב"הארץ"](#). לא אהבתי את הכותרת שבחר העורך; בתוכן הוא לא נגע.

לנו צלצלו הפעמונים

בשישי בבוקר התכנסנו, חונכים וחניכים של עמותת ["מצמצמים רווחים"](#) למפגש השנתי. אני מבקש אתכם לקרוא את דבריו של אלוף (מיל.) דורון אלמוג, יו"ר העמותה שלנו: "לפני שלוש שנים התכנסנו לחלוק חוויות מהימים ששרתנו ביחד. להיזכר באלו שאהבנו ואינם איתנו. להיזכר בנעורים שאינם עוד. לחוש את החברות והאהבה שביננו. לספר על משפחותינו ולצחוק ביחד, כמו פעם. בדיעבד, היה זה מפגש של חשבון נפש נוקב. מסוג חשבונות הנפש העמוקים שעושים לפני יום כיפור. חשנו שאם לא נרתם לצמצום פערים בחברה נחמיץ הזדמנות למקסם את הפוטנציאל האישי והקבוצתי שלנו להיות אנשים טובים יותר וחברה טובה יותר. חשנו את משא האלונקה החברתית קוראת לנו לשנס מתניים לעוד מסע אחד ביחד. החלטנו לתת כתף לאלו שרק משתחררים מצה"ל והם פתאום לבד. בלי משפחה תומכת. בלי חברים מחבקים. בלי משאבים. לבד בתוך חיים שבורים. החלטנו להירתם כדי להעניק אהבה, תמיכה, עצה חכמה, כתף חברית. הברית החברתית השקטה והצנועה שלנו, תורגמה לעשייה גדולה ומרגשת, כמו החביאה כל השנים מטען גדול שביקש לרתום אותנו שוב. אנחנו היום עם כ-100 חניכים וחניכות, מתרגשים מהחוויה ללוות צעירים וצעירות בצעדיהם הראשונים בחיים האזרחיים. חשים לפתע שאנו נתרמים לא פחות מאשר תורמים ממימוש הפוטנציאל שלהם ושלנו. המפגש השנה הוא בסימן האלף. תוכנית חדשה ומאתגרת - להגיע לאלף נערים ונערות תוך כארבע שנים. לתת להם ולנו תקווה. לצמצם פערים. להיות אנשים טובים יותר וחברה טובה יותר."

הספיר של "ספיר"

מירי רגב, שהטור מפרגן לה על הסיוע שהיא ואנשיה נותנים ל"עוטף עזה", יהיו מצביעיו אשר יהיו, תשמח בוודאי לקרוא את הכתבה שפירסם השבוע העיתון "כלכליסט": [כפר הקולנוע](#) [בברור חיל](#). עצם חשיפת המיזם שלנו ברבים מצדיקה את ביטול העונש שעל הכתב לקבל בגין הצנעת חלקה של המועצה בייזום ובביצוע הפרוייקט.

השבוע, אגב, התבשרנו, שלאחר עשור ומחצה, מסיים הפרופסור לקולנוע אבנר פיינגלרנט, בן ברור חיל, את תפקידו כראש בית הספר לאומנויות הקול והמסך במכללת ספיר, יוזם ומנהל [פסטיבל קולנוע דרום](#). תודה ענקית, אבנר, על החלום ועל הגשמתו; אנחנו במפה.

שי לחג

החודש ציינתי מלאת חמש עשרה שנים לתפקידי כראש המועצה שלכם ושנים עשרה שנים לכתובת ה"מלים לשבת". בגין שני התאריכים רבי החשיבות הללו בהיסטוריה האנושית ולקראת ראש השנה שהגיע, קבלו נא את מנחתי הצנועה: [אוסף הטורים שכתבתי לכם בשנים אלו](#).

תלך, תבוא

לא ברור מה אני עושה במילואים אבל ברור מאד שאני לא מוותר על כך בקלות... המעברים, הלוך ושוב, בין קונספט האזרחות לזה הצבאי, עושים לי טוב, כמו שילוב בריא של סאונה חמה וקרה, כמו שמש נעימה אחרי ליל סערה. אני נושא עימי למילואים את נסיון החיים, את האזרחות שהצבאיות אמורה לנצור, את ההתבוננות ארוכת השנים במערכת שהחייילים המשרתים בה היום, נולדו אחרי שכבר הייתי בה מילואימניק ותיק. בשובי לאזרחות, אני מביא את הרעות, הנחישות, היצירתיות והאופטימיות של הנעורים. וחוך מזה, אני לומד מהילדים במדים מילים חדשות. למשל: להיות "חד על..." , קרי - קשוב, ממוקד, מבין את המשימה. "לסמנו", זה לסמן וי (V), לבצע משימה. הרי לכם ברכה אקטואלית, בשפה צה"לית מעודכנת: שתהיה לכם שנה שתהיו בה חדים כתער ושתסמנו כרימון.

שעת חשבון - אמנון ריבק

ואנחנו – מה אתנו?
רשעים ודאי איננו,
הלוואי כל הרשעים כְּמוֹתֵנו;
לא מרביצים, לא משתוללים,
עומדים תמיד בתור ולא מקללים...

אבל צדיקים? גמורים? אנחנו?

פה ושם הרי מרחנו,
פה הבטחנו ושכחנו,
פה יכולנו ולא טרחנו,
פה רצינו ולא הצלחנו,
פה פקששנו ולא דִּוְחַנו....

והנה שוב שנה נפתחת,
נקיה ומצוחצחת,
וכל דפיה, כמו מחברת, נקיים וחדשים,
ואנחנו מביטים בה וטיפ-טיפונת מתרגשים,
וכל אחד, עמוק בלב, לעצמו נודר הנדר,
להיות, השנה, אפילו עוד יותר בסדר...

שנה טובה, חגים שמחים ושגרה ברוכה,

אלון